

forsælen hovedsagelig vilde indskrænkes til Tømmer af de meget svære Dimensioner. Men den Vei, man skal gaa for at naae dette Maal, er netop Smprægneringen. Kjendstabet hertil er overmaade lille, og det gjælder derfor om at faae denne Sag noget mere klart. Staten er ikke alene den største Forbruger af Træ, men ogsaa den største Forhandler. Indenrigsministeriet bruger alene til sine Baner vel for ca. 1 Mill. Kr. aarlig som Gjennemsnit baade til Nybygning og Vedligeholdelse, foruden hvad der bruges til offentlige Bygninger og Vandbygninger. Det ses altsaa, hvor stor Betydning det vilde have for Statens Skove og Plantager, om vort Bøge- og Grantræ i disse Skove kunde sælges som Savntræ til gode Priser i Stedet for som nu til Brændsel til daarlige Priser. Dernæst vil det jo have sin store Betydning, at det vilde fremme en god Afkætning af Træproduktionen i alle Landets Skove og Plantager og endelig fremme den Tilskultivering, som nu er i god Gang paa alle Landets Hedearealer, der henligge saa godt som værdiløse og ubenyttede, men vel kunde egne sig til Plantning. Thi det er jo klart, at jo bedre alle Landets Skove kunne betale sig, desto større vil ogsaa Interessen være for Landets Skovkultur og Plantninger, og desto flere Plantninger ville komme i Gang. Særlig forekommer det mig, at der for Indenrigsministeriet er al Anledning til at tage sig af denne Sag, dels fordi Indenrigsministeriet jo er den største Træforbruger her i Landet, og dernæst ogsaa, fordi Indenrigsministeriet bedre end nogen Anden raader over gode tekniske Kræfter, nemlig i sit Fernbanepersonale, og endelig ogsaa, fordi det forekommer mig, at Indenrigsministeriet vilde kunne afholde Udgifterne til saadanne praktiske Forsøg billigere end nogen Anden, idet Indenrigsministeriet vilde kunne benytte til sit Brug de imprægnerede Trævarer, hvormed der skulde gjøres Forsøg. Jeg skal derfor tillade mig at henstille og anbefale det høie Indenrigsministerium, at det lader foretage en nøie Undersøgelse af Smprægneringen, ikke blot af Svelter, men ogsaa af alt andet Tømmer, saasom Telegrafpæle, Tagspaan osv., og det ikke blot for Bøgens Vedkommende, men ogsaa for Granens, og at Ministeriet efter en saadan Undersøgelse, som vel helst maa foretages i Udlandet, enten selv opretter eller lader oprette en Smprægneringsanstalt, hvor der da vilde kunne gjøres Forsøg i større Maalestok og i en længere Arrække. Endelig skal jeg slutte med at anbefale, at Indenrigsministeren, hvis det gjøres fornødent, vil fremkomme allerede paa

denne Finantsloov, men i hvert Fald paa den næste Finantsloov, med de fornødne Bevillinger til en sliig Undersøgelse.

Th. Nielsen: Dersom en Udvaldning eller en med de politiske Forhold ukjendt Mand overværede de Forhandlinger, der ere førte i det andet Thing i Anledning af det foreliggende Lovforslag, tror jeg, at han vilde faae det Indtryk, at der maatte bestaa et fortrinligt Forhold mellem det ærede Ministerium og Folkethinget. Det forekommer mig, at det ikke kan negtes, naar man har fulgt disse Forhandlinger eller læst dem, at de ere førte med megen Hensyntagen i Formen; og hvad Realiteten angaar, har man jo, synes jeg, paa saa godt som alle Punkter vist saa stor Selvfornegtelse, at jeg for min Part undrer mig derover. Der er jo sagt mange Gange, eller om ikke mange Gange, saa er det jo dog tidligere bleven sagt, naar Finantsloovforslaget er kommet herover, at det er en meget rundelig Finantsloov, ja vel endog den rundeligste, der endnu er bleven tilbudt, og her bliver jo hver Gang svaret, at det ikke kan nytte, at den isvrigt er rundelig, forsaavidt de Enkeltheder, vi netop sætte Pris paa, savnes, og at Rundeligheden kun er en Følge af de stigende Indtægter, idet Udgifterne jo maa staa i Forhold dertil. Denne Gang forekommer det mig ikke, at man kan sige det. De to første ærede Talere have jo egentlig erkjendt, at Finantsloven paa de fleste Punkter er særdeles inødelkommende og hensyntagende. Jeg skal nu ved at fremdrage nogle Enkeltheder, hvorved jeg tildels kommer til at give Svar paa nogle af de faldne Udtalelser, søge at bevise, at denne min Paastand er rigtig, og at det foreliggende Forslag er i høi Grad rundeligt, ja, jeg mindes ikke i mange Aar at have set et saa inødelkommende Forslag fra det andet Things Side. Dermed udtaler jeg aldeles ikke nogen Dadel over, at man tidligere har negtet Bevillinger, man nu gaar ind paa, derom udtaler jeg mig slet ikke, men jeg finder det i og for sig rigtigt, at man har gjort disse inødelkommende Skridt, hvoraf jeg skal tillade mig at fremdrage nogle Enkeltheder.

Jeg skal først vende mig til det Budget, der næsten er det største, om ikke hvad Udgifterne angaar, saa dog i alt Fald det største i Omfang, nemlig Indenrigsministerens. Jeg hørte jo nok, at det ærede 3die kongevalgte Medlem (Thygesen) havde en lille Udsættelse paa et Punkt ogsaa paa dette Budget, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Punkt har jo, saavidt jeg ser, ikke engang Indenrigsministeren opstillet til 3die